

Î N C H E I E R E

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadi,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
către Garabagiu Cristina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată declarată de SC
„Stals” SRL către Garabagiu Cristina privind încasarea cheltuielilor suportate
pentru școlarizare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.11.2012, prin care a
fost respins, ca neîntemeiat, apelul declarat de Garabagiu Cristina, cu
menținerea hotărîrii Judecătoriei Ialoveni din 29.06.2012,

c o n s t a ț ă:

La data de 12.03.2012, reclamantul SC „Stals” SRL s-a adresat în
instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată către Garabagiu
Cristina privind încasarea cheltuielilor suportate pentru școlarizare.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 18.06.2010, pîrîta
Garabagiu Cristina a fost angajată în funcție de manager în vânzări pe o
perioadă nedeterminată, fiind încheiat contractul individual de muncă și de
răspundere materială deplină. În perioada 24.07.2010 – 08.08.2010, pîrîta a
participat la școlarizare în Germania, pentru care reclamantul a suportat
cheltuieli în mărime de 660 euro. Avînd în vedere că prin cererea din
28.02.2011 adresată angajatorului, pîrîta a invocat necesitatea obținerii
carnetului de muncă pentru prezentarea acestuia la depunerea actelor pentru
masterat, Garabagiu Cristina a primit personal originalul carnetului de muncă.
Însă, după obținerea carnetului de muncă, pîrîta la serviciu nu s-a mai
prezentat, din care motiv contractul încheiat cu Garabagiu Cristina a fost
desfăcut din inițiativa angajatorului pentru absența fără motive întemeiate de
la locul de lucru mai mult de 4 ore consecutiv în timpul zilei de muncă.
Reieșind din prevederile pct.2 alin.3 din contractul individual de muncă și cu
privire la răspundere materială, pîrîta și-a asumat obligațiuni de a lucra timp
de 24 de luni în cazul trimiterii la școlarizare sau restituirii cheltuielilor

suportate pentru școlarizare în cazul demisiei din propria inițiativă sau concediere.

Solicită reclamantul încasarea de la pârâta Garabagiu Cristina cheltuielile suportate pentru școlarizare – 10770,27 lei, taxa de stat -323,1 lei și cheltuielile pentru asistență juridică – 4000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 29 iunie 2012, a fost admisă acțiunea. S-a încasat de la Garabagiu Cristina în beneficiul SC „Stals” SRL cheltuielile suportate pentru școlarizare în sumă de 10770,27 lei, taxa de stat – 323 lei, cheltuielile pentru asistență juridică – 4000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2012, a fost respins apelul declarat de Garabagiu Cristina, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Ialoveni din 29.06.2012.

Invocînd ilegalitatea deciziei nominalizate, la data de 27.02.2013, Garabagiu Cristina a declarat recurs, în termen legal, deoarece scrisoarea privind expedierea deciziei pentru cunoștință este datată cu 27.12.2012, iar date privind recepționarea la materialele cauzei nu există, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingerea acțiunii înaintată de SC „Stals” SRL.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată au interpretat eronat legea materială, iar concluziile expuse în hotărîri, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, precum și nu au efectuat o examinare a argumentelor invocate de pârîta și anume că prima pagină a contractului individual de muncă încheiat la 18.06.2010 este falsificată, prin introducerea prevederilor pct.2 alin.3 din acest contract. Recurenta indică că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că clauza contractuală adăugată prin fals nici nu este aplicabilă situației din speță, or obligația de restituire a cheltuielilor suportate pentru școlarizare survine doar în condițiile concedierii. Astfel, indică că ea nu a fost concediată, ci a demisionat. Prin urmare, pct.2 alin.3 din contractul individual de muncă este o clauză abuzivă și contrară legislației în vigoare, care urmează a fi declarată nulă de către instanță. La fel, indică că suma de 4000 lei pretinsă cu titlu de cheltuieli pentru serviciile avocatului este exagerată și nu este rezonabil ca quantum.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recurenta Garabagiu Cristina, în recursul declarat, nu a indicat nici un temei prevăzut de art.432 CPC, invocînd

ilegalitatea hotărîrilor judecătorești prin relatarea situației de fapt în viziunea recurente.

Dezacordul cu hotărîrile judecătorești prin relatarea situației în viziunea recurente, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a hotărîrii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea hotărîrilor judecătorești dar nu și temeinicia în fapt.

Instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către recurenta Garabagiu Cristina, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în instanțele de judecată, cărora le-a fost dată o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a) care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Garabagiu Cristina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către recurenta Garabagiu Cristina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi